

Список використаної літератури

1. Озон. Озоновий щит Землі і його зміни / Александров Е. Л., Израель Ю. А., Кароль І. Л., Хріган А. Х. СПб. : Гідрометіздат, 1992. 278 с.
2. Вікіпедія; Озоносфера; Механізм утворення.
Посилання:<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9E%D0%B7%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%84%D0%B5%D1%80%D0%B0>
3. Шматько В. Г., Нікітін Ю. В. Екологія і організація природоохоронної діяльності: навчальний посібник. К. : Національна академія управління, 2005. 304 с.

ЕКОЛОГО-ОРІЄНТОВАНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Костянтин СКИБА

здобувач вищої освіти спеціальності 272 «Авіадиспетчер»

Заклад вищої освіти «Національний Авіаційний Університет»

м. Київ

Екологічна модернізація є комплексом технологічних, управлінських, господарських удосконалень і нововведень, які здатні оптимізувати екологічні параметри навколишнього природного середовища, забезпечити адекватні умови та якість життя населення. Вона являє собою перехід суспільства до екологічно орієнтованого шляхом поступових комплексних реформ, передбачаючи процес удосконалення економічних, політичних і соціальних аспектів розвитку суспільства, освоєння передових технологій. Екологічна модернізація має стати тією загальнонаціональною стратегією, яка забезпечить концентрацію всіх ресурсів країни для вирішення завдань модернізації.

Екомодернізація передбачає: трансформацію індустріального суспільства на основі принципів екологічної етики та використання високих технологій; якісне економічне зростання; переорієнтацію технологій із врахуванням екологічних принципів; формування технологічного суспільства, що постійно

розвивається. Важливим є прогрес інноваційних технологій, що може сприяти відновленню та екологізації технологічних процесів.

Засновником теорії екологічної модернізації вважають Й. Хубера ідеї якого були підтримані іншими дослідниками. Прихильники екологічної модернізації вважали, що екологічні проблеми можна вирішити шляхом суперіндустріалізації, яка передбачає розвиток і впровадження нових, більш досконалих технологій виробництва.

Основними елементами екологічної модернізації є: екологічна політика, що має ґрунтуватись на відсутності протиріч між охороною природи та економічним зростанням, тобто вони мають розвиватись у сукупності поставлених цілей; цілі екологічної політики мають бути невід'ємною складовою політики країни; технічні інновації, що мають впроваджуватись у технологічних процесах.

Екологічну модернізацію розглядають як одну із перехідних фаз трансформації індустріального суспільства в постіндустріальне, яка відбувається під впливом економічних законів. Для успішної реалізації проектів екологічної модернізації має бути залучення науки і технологій до процесів розвитку технологічних інновацій для запобігання ризикам і загрозам. Реформування науки, технологій і політики на національному рівні є теж невід'ємною складовою. Оскільки такі біосферні процеси як циркуляція повітря і води, кругообіг речовин та енергії є глобальними, для них не існує державних кордонів. Тому вирішення таких проблем, як зміна клімату, зменшення озонного шару, забруднення навколишнього природного середовища та космічного простору різним сміттям і відходами, зменшення біологічного різноманіття на планеті, забезпечення раціонального природокористування, можливе за умови розвитку ефективної співпраці між різними країнами.

Екологічна ситуація в нашій країні потребує глибоких суспільних перетворень, які відповідають сучасним екологічним реаліям. І тут одних технологічних інновацій недостатньо. Необхідне оновлення ролей як соціальних інститутів, так і світоглядні принципи та цінностей. Якщо основним

орієнтиром модернізації в Україні вважати рух до еколого-орієнтованої економіки, то завдяки цьому можна буде заощадити й фінансові ресурси. Крім того, чим сприятливішим є навколишнє середовище, тим вищою є якість життя в окремому регіоні, і можна сподіватись на те, що безпечне виробництво з часом витіснить той вид промисловості, який ми ще маємо, у вигляді старих, зношених технологій.

Список використаної літератури

1. Некос В. Ю. Основи загальної екології та неоекології. Харків : Торнадо, 1999. 192 с.
3. Чернова Н. М., Білова А. М. Екологія. М. : Освіта, 1988. 272с.
2. Мильков Ф. Н. Человек и ландшафты. Москва: Мысль, 1973. 224 с.

СМІТНИКИ - ЕКОЛОГІЧНІ ЗАБРУДНЕННЯ В УКРАЇНІ

Анастасія СОЛТИС

Здобувач вищої освіти спеціальності 101 «Екологія»

Науковий керівник: **Данило ПЛАХТІЙ**

кандидат с.-г. наук, доцент кафедри екології і

загальнобіологічних дисциплін

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет

м. Кам'янець-Подільський

Проблема смітників стоїть перед людством, мабуть, з того самого часу, як воно з'явилося на землі, і чимдалі, тим вона стає серйознішою. На сьогодні в Україні проблема смітників - одна з найважливіших і найактуальніших серед проблем забруднення навколишнього середовища. Ця проблема настільки нагальна не тільки в країні, а й у всьому світі, що навіть з'явився такий вислів "відходи беруть нас за горло".